

För tre månader sen flyttade konstnären Erik Wennerstrand från Stockholm till Kosta. Här fick han ett vackert hus med ateljé och möjlighet att vidareutforska sin motivvärld. Och i någon mening kan man säga att han därmed hittat hem.

Erik Wennerstrand är nyligen inflyttad till Kosta. Här står han i sin ateljé bakom konstverket "Oxen som drar plögen".

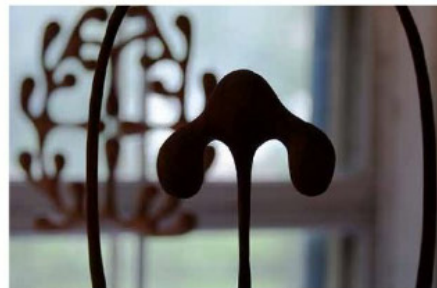
FOTO: FILIP SJÖFORS

En del av sina konstverk har Erik Wennerstrand placerat i trädgården. I förgrunden en bronsskulptur, "Sol, sun, sonne, soleil". I bakgrunden huset som konstnären nyligen köpt.

Erik Wennerstrand arbetar i många material: trä, betong, brons, gips.

En hel del av Erik Wennerstrands konst passar som fritt hängande objekt.

Skulptören som kanske hittat hem

KOSTA

Det är ett vackert hus. Byggt 1917 och med liggande rödmålad träpanel, svarta fönsterfoder och kallmurad stengrund. Och i trädgården ett stort uthus som redan inretts till ateljé.

– Nja, jag köpte huset av konstnärparet Göran och Lena Wärff, så ateljén fanns redan. Innan de bodde här var uthuset ett glassiperi, säger Erik Wennerstrand.

Erik Wennerstrand började som målare men tyngdpunkten har för-

skjutits alltmer mot skulptur. Han har haft utställningar på Millesgården på Lidingö, i kryptan till Lunds domkyrka och på Aguéli-museet i Sala, bland annat.

Vid en rundvandring i den stora ateljén märker man att han inte är främmande för att arbeta i något material: verk av trä, brons, gips och sten står eller hänger sida vid sida. Och framöver funderar han på skulpturer (eller bruksföremål) av glas.

– Glaset som material

"Glaset som material lockar mig, det vackra och sårbara på en gång, som livet självt."

Erik Wennerstrand
konstnär

lockar mig, det vackra och sårbara på en gång, som livet självt.

Var det glaskonsten som fick dig att flytta till just Kosta?

– Ja, delvis. En kommande samverkan med Kosta glasbruk vore intressant. Och så var det här det perfekta huset, tyckte jag. Med allt fågelliv utanför och den 300 kvadratmeter stora ateljén på tomten.

Trängre utrymme i Stockholm, antar jag?

– Ja, men där var jag med i Konstnärernas Kollektivverkstad och period-

vis dess ordförande. Först låg verkstäderna på Söder i Stockholm men de finns numera i Farsta. Där kunde man hyra in sig. Jag har hört talas om att det finns något liknande i Växjö, Italienska palatset.

Vad har du för planer för den närmsta framtiden?

– Jag ska göra klart en bok om min motivvärld. Det blir skulptur, dikt och bild. Och så skriver jag på ett föredrag om kollektivverkstaden. Sen planerar jag att inreda ateljén så att jag kan ha ett galleri här.

Under samtalets gång

och medan flera av hans verk förevisas, dyker några ord och titlar upp som beskriver Erik Wennerstrands motivvärld:

Träd, sol, jord, "Oxen som drar plögen", "Att bruka jorden", "Gravitation"...

Skulle man kunna säga, att med ankomsten till Småland, så har din motivvärld "hittat hem".

– Ja kanske det, det låter i alla fall vackert, säger Erik Wennerstrand med ett leende.

ARNE NILSSON